

РЕШЕНИЕ

№ 24504

гр. София, 15.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав, в
публично заседание на 18.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разглежда дело номер **11211** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.24, ал.1 ЗЕКПСОИТДУ, вр. чл.145 и сл. АПК.

Образувано е на основание постъпила жалба от „Тактикъл Експортс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], депозирана чрез адв. Б. В. В. от САК, срещу Решение по т.25, взето по Протокол №8 от проведено заседание на 29.10.2024 г. на М. съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките към Министерски съвет, с което на основание чл.21, ал.1, т.2 и ал.2, вр. §2, т.20, б.„а“ от Закона за експортния контрол на продукти, свързани с отбраната, и на изделия и технологии с двойна употреба (ЗЕКПСОИТДУ) е спряно действието за шест месеца на Лиценза за износ и внос на продукти, свързани с отбраната №03.09-130-1/19.09.2024 г., Удостоверение за регистрация за трансфер на продукти, свързани с отбраната № 03.09-130-5/19.09.2024 г., и с което се забранява на дружеството извършването на внос, износ и трансфер на продукти до отстраняване на нарушението на извършването на внос, износ и трансфер на продукти, свързани с отбраната до отстраняване на нарушението на изискванията.

В жалбата се твърди, че оспореният акт е издаден при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, при липса на мотиви, в противоречие с материалноправни разпоредби и с целта на закона, по подробно изложени съображения, които се поддържат и в съдебно заседание и са доразвити в представени писмени бележки. Твърди се също, че оспореният акт е нищожен, като постановен при липса на компетентност. Според оспорващия проведеното на 29.10.2024 г. заседание на МСОИСД е било нередовно, липсвал е кворум и не е бил спазен редът за вземане на решения, като същевременно в дневния ред не е била включена точка за спиране на лиценза на дружеството. Освен това решението е взето в нарушение на чл.18 ЗЕКПСОИТДУ, тъй като е взето след изтичане на предвидения в тази разпоредба тридесетдневен срок. Оспорващият счита също,

че е нарушен чл.59 АПК, тъй като в акта не са посочени фактите и обстоятелствата, които са приети за установени и са послужили като основание за спиране на лиценза. При тези аргументи оспорващият счита, че ответникът не е спазил предвидената в ЗЕКПСОИТДУ административна процедура, като е издал административен акт без да е изяснил предполагаемите факти и обстоятелства (чл. 35 АПК). Този порок представлява съществено нарушение на административмопроизводствените правила, доколкото лишава дружеството от възможност да формулира адекватна защита. По отношение на материалната незаконосъобразност е изложено, че е нарушена разпоредбата на чл.21 ЗЕКПСОИТДУ, доколкото не е налице мотивирано решение и не са настъпили промени на обстоятелствата, при които е издаден лиценз. Изложени са и съображения относно твърденията за явно несъответствие с целта на закона. Въз основа на изложеното се иска жалбата да бъде уважена, като на дружеството се присъдят направените от него разноски.

Ответникът – М. съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките към Министерски съвет, чрез процесуалният си представител юрисконсулт М. Х., в съдебно заседание оспорва жалбата. Подробни съображения за нейната неоснователност са развити в представени писмени бележки.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната пред административния орган преписка. От ДАНС е изисквана и е представена информация, въз основа на която е издадено писмо рег. №Р-1030/24.10.2024 г., с което е прието, че Ю. Ю. Т. не отговаря на критерия „надежност“ и въз основа на което е прието оспореното в настоящото производство решение. Доколкото същата е с гриф за сигурност, е отделена в класифициран том.

Административен съд - София-град, в настоящия съдебен състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните, а това се установява и от представените по делото писмени доказателства /лист 62 от делото/, че „Тактикъл Експортс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес на управление: [населено място] е притежател на Лиценз за износ и внос на продукти, свързани с отбраната №03.09-130-1/19.09.2024 г. На същата дата на дружеството е издадено и Удостоверение за регистрация за трансфер на продукти, свързани с отбраната №03.09-130-5.

Видно от представените към административната преписка доказателства с писмо №03.09-182/22.10.2024 г. съветник към политическия кабинет на Министър-председателя и секретар на М. съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките е уведомил изброените адресати, че съпредседателите на МСОИСД към МС, министъра на икономиката и индустрията и министъра на отбраната са насрочили следващото заседание да се проведе на 29.10.2024 г. в посочен час и място. Към писмото са приложени дневния ред на заседанието и проект на решения. На 24.10.2024 г. в МС е постъпило писмо, с което ДАНС е уведомил, че Ю. Ю. Т., който е едноличен собственик и управител на дружеството „Тактикъл Експортс“ ЕООД, [населено място], не отговаря на критерия „надежност“, съгласно §2, т.20, б. „а“ и б. „в“ от ДР на ЗЕКПСОИТДУ. В писмото е посочено, че информацията се предоставя по компетентност с цел предприемане на мерки за спиране действието на лиценз и удостоверението на дружеството, съгласно чл.21, ал.1, т.2 ЗЕКПСОИТДУ.

Предвид постъпилото писмо от Секретаря на МСОИСД към МС е предложено в дневния ред на заседанието, насрочено за 29.10.2024 г., да бъде включена допълнителна т.25 за разглеждането му. Предложен е и проект за решение за спиране на лиценз и удостоверението за срок от 6 месеца и забрана извършването на внос, износ и трансфер на продукти, свързани с отбраната до отстраняване на нарушението на изискванията.

Видно от приложения Протокол №8 от проведеното на 29.10.2024 г. заседание, по т.25 решението е прието. Видно от същия протокол, на заседанието са присъствали 15 членове на МСОИСД към МС, поименно посочени. От представения стенографски протокол от заседанието е видно, че всички членове са гласували „за“ решението.

Към административната преписка са приложени становища на Зам.-министъра на енергетиката, министъра на отбраната, Зам.-председателя на Агенция „Разузнаване“, Зам.-министъра на финансите; Председателя на ДА „ДРВВЗ“; Зам.-министъра на транспорта и съобщенията; Зам.-министъра на вътрешните работи и Зам.-министър на регионалното развитие и благоустройството, в които е изразено съгласие за спиране на лиценза.

На 31.10.2024 г. дружеството е уведомено за взетото решение. С постъпило на 07.11.2024 г. писмо дружеството е поискало да се възстанови действието на лиценза във възможно най-кратък срок, с твърдението, че опасност на националната сигурност на България от управителя и представляваното от него дружество не произлиза, като обратните твърдения са абсурдни.

От представените от оспорващия доказателства се установява, че дружеството е било подало на 27.09.2024 г. заявление за разрешение за участие в търговско изложение в Турция, с период на провеждане 22 – 26.10.2024 г., с описание на изделията, които иска да представи. С писмо от 09.10.2024 г. е уведомено, че на проведено на 08.10.2024 г. редовно заседание Междуведомствената комисия за експортен контрол и неразпространение на оръжията за масово унижожаване е отложила вземането на решение на основание чл.57, ал.1, т.1 от ЗЕКПСОИТДУ, като на дружеството е указано, че за да бъде преразгледано заявлението е необходимо да представят допълнителни описани документи. Не се твърди такива да са представени, напротив, в жалбата е изложено, че исканията са неадекватни. От приложеното на лист 37 гръб писмо от 08.11.2024 г. е видно, че на 05.11.2024 г. са били представени допълнителни документи, но Комисията е отказала издаване на исканото разрешение.

От доводите, изложени в сезиращата съда жалба, обясненията на управителя на дружеството в съдебно заседание и представените от него Акт за установяване на административно нарушение и протокол за извършена митническа проверка се установява, че на 19.10.2024 г. Т. е бил тръгнал за изложението в Турция, въпреки липсата на разрешение, като при извършена митническа проверка в управлявания от него автомобил са били открити недекларирани три броя бронежилетки без панели и 12 броя панели за бронежилетки.

За да обори изводите на ответника за „ненадежност“ оспорващият е представил издадено на 12.02.2010 г. от ДАНС Разрешение за достъп до класифицирана информация, ниво поверително, издадено му във връзка с изпълнение на преки служебни задължения.

От представените от ДАНС доказателства, въз основа на които е взето решението за „ненадежност“ на управителя на дружеството са отразени фактите, въз основа на които е изведен този извод. Тези факти не се оспорват от жалбоподателя, като се излагат само причините, поради които се е стигнало да тяхното осъществяване.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА като подадена от надлежна страна, адресат на неблагоприятен за нея административен акт, подлежащ на съдебен контрол и в срока по чл.149, ал.1 АПК. Както се прие за установено, оспорващото дружество е уведомено за приетото решение на 31.10.2024 г., а процесната жалба е подадена на 12.11.2024 г.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав намира жалбата за НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства, да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички

основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Съдът счита, че оспореният в настоящото производство акт е постановен от компетентен колективен орган по чл.21 от ЗЕКПСОИТДУ. В тази разпоредба е предвидено правомощието на М. съвет да спира действието на издадени от него лицензи за срок до 6 месеца, в който забранява извършването на дейността до отстраняване нарушението на изискванията.

При приемане на процесното решение е спазено изискването за кворум. Съставът на М. съвет е определен в чл.3, ал.1 от ПМС №120/2012 г. Съгласно тази разпоредба М. съвет се състои от: двама съпредседатели, секретар и членове. Съпредседатели на съвета са министърът на икономиката и индустрията и министърът на отбраната. Секретар на М. съвет е съветник към политическия кабинет на министър-председателя. Членове на съвета са по един заместник-министър на икономиката и индустрията, на отбраната, на финансите, на външните работи, на вътрешните работи, на транспорта и съобщенията, на регионалното развитие и благоустройството, на здравеопазването, на енергетиката, на земеделието и заместник-началник на отбраната, председателят на Държавна агенция "Държавен резерв и военновременни запаси", заместник-председател на Държавна агенция "Разузнаване" и заместник-председател на Държавна агенция "Национална сигурност". Следователно, членовете на съвета са 17. Съгласно ал.3 министрите, които са представени в М. съвет, определят писмено заместник-министри за основен и резервен член на съвета. Ръководителите на ведомства – членове на М. съвет, определят свои заместници за резервни членове на съвета. Спор относно поименния състав не е налице между страните по делото, при което съдът приема, че на проведеното заседание, на което е прието процесното решение, са присъствали определените за това членове на съвета.

Съгласно чл.7, ал.1 от ПМС №120/2012 г. заседанията на М. съвет са редовни, ако на тях присъстват повече от половината плюс един от членовете. Ал.2 предвижда, че решенията на М. съвет се приемат с мнозинство от повече от половината плюс един от членовете му. Доколкото се установи, че на процесното заседание са присъствали 15 членове на съвета, като всички са гласували „за“ приемане на решението, то следва извод, че същото е прието от компетентен орган при спазване на изискванията за кворум и мнозинство. Следователно не е налице отменително основание по чл.146, ал.1 АПК.

Съдът приема, че процесното решение е издадено в изискуемата писмена форма и съдържа реквизитите по чл.59, ал.2 от АПК. В същото са изложени мотиви за приемането му, като ответникът се е позовал на постъпилото от Зам.-председателя на ДАНС писмо от 24.10.2024 г., в което е прието, че управителят на дружеството не отговаря на критерия „надежност“, съгласно §2, т.20, б. „а“ и б. „в“ от ДР на ЗЕКПСОИТДУ. Съдът намира, че позоваването на това писмо и възприетото в същото относно критерия „надежност“ е достатъчен мотив за издаване на административния акт. Това е така, защото надеждността на лицата се удостоверява с документ от съответния компетентен орган. В случая това е ДАНС, който е удостоверил в писмото си липсата на този критерий по отношение на управителя на дружеството. При това удостоверяване за ответникът е възникнало задължението да го възприеме и не е било необходимо да изследва фактите, довели до този извод или да излага факти, довели до същия в издадения от него акт. Дали са били налице предпоставките за приемане наличието на „ненадежност“ е въпрос по същество на спора. Предвид това съдът приема за неоснователни доводите на оспорващия за допуснати нарушения във формата на акта. Следователно не е налице основание за отмяната му по чл.146, т.2 АПК.

По отношение твърденията за допуснати процесуални нарушения в хода на проведеното административно производство съдът приема следното:

Неоснователен е доводът на оспорващия, че непроизнасянето в предвидения в чл.18 ЗЕКПСОИТДУ 30-дневен срок е съществено процесуално нарушение. Това е така на първо място, защото така предвидения срок се отнася за издаване на лиценз, сертификат за получател и/или удостоверение за регистрация. В разпоредбата на чл.21 ЗЕКПСОИТДУ, в която е разписан редът на спиране действието на издаден лиценз, срок за произнасяне не е предвиден. Освен това сроковете за произнасяне са инструктивни и непроизнасянето в предвидените такива не е основание за отмяна на издадения акт. С изтичането им не са погасява правото на органа да издаде акта, а издадения след срока не е нищожен. Непроизнасянето в предвидените в закона срокове би могло да доведе само до формиране на мълчалив отказ, но в случая не е така.

Неоснователно е и възражението, че решението е прието при допуснато съществено процесуално нарушение, доколкото въпросът не е бил включен в дневния ред за заседанието. Установи се, че преди провеждането му и с оглед постъпилото писмо от ДАНС от Секретаря на МСОИСД към МС е предложено в дневния ред на заседанието, насрочено за 29.10.2024 г., да бъде включена допълнителна т.25 за разглеждането му. Предложен е и проект за решение за спиране на лиценза и удостоверението за срок от 6 месеца и забрана извършването на внос, износ и трансфер на продукти, свързани с отбраната до отстраняване на нарушението на изискванията, за което са били уведомени членовете на М. съвет. Следователно т.25 е била включена в дневния ред на заседанието преди провеждането му. Съдът приема, че няма пречка допълнителна точка в дневния ред да бъде включвана, дори и на самото заседание.

Съдът приема, че в проведеното административно производство е допуснато процесуално нарушение, доколкото от съдържанието на административната преписка е видно, че дружеството не е било уведомено за неговото започване по реда на чл.26, ал.1 АПК. Регламентираното с тази правна норма правило е гаранция за правата на засегнатите от административния акт лица и дава възможност на заинтересованата страна да бъде информирана за образуваното производство и с оглед на това да прояви съответната активност в защита на правата си, като представи становища и доказателства в негова подкрепа. Няма данни, жалбоподателят да е уведомяван за предстоящо заседание, на което се разглежда предложението за спиране действието на лиценза, няма и данни да е конституиран като страна, засегната от писмото от Зам.-председателя на ДАНС. В конкретния случай обаче съдът приема, че това не съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като не би променило решението на административния орган. Преценката за характера и тежестта на допуснато нарушение на административнопроизводствените правила е винаги конкретна, с оглед спецификата на отделния казус, като нарушението е съставомерно по чл.146, т.3 АПК единствено, когато е рефлектирало върху съдържанието на властническото волеизявление. В този смисъл пропускът е съществен само ако е ограничил правото на лицето да представи доказателства, които са от значение за решението на административния орган. В хода на съдебното производство такова доказване не е проведено от страна на оспорващия, поради което релевантните за преценката на административния орган факти не са оборени. Предвид това съдът приема, че така допуснатото нарушение на чл.26, ал.1 АПК не е съществено и не е основание за отмяна на приетото решение.

По изложените съображения съдът стига до извод, че в случая не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са основание за отмяна на акта по чл.146, т.3 АПК.

Настоящият съдебен състав счита, че процесното решение е и материално законосъобразно.

В чл.21, ал.1 ЗЕКПСОИТДУ са изброени основанията, при наличието на които се спира

действието на издадения лиценз. Това са: 1. Наличие на неизпълнение или нарушение на условията в лиценза, в сертификата за получател или в удостоверение за регистрация; 2. настъпили промени в обстоятелствата, при които е издаден лицензът, сертификатът за получател или удостоверението за регистрация, и лицензираното, сертифицираното или регистрираното лице престане да отговаря на изискванията за надеждност и икономическа стабилност; 3. Наличие на неизпълнение на предвидено в този закон задължение, установено с акт на компетентен държавен орган. В случая е прието, че е налице основание по чл.21, ал.1, т.2 поради нарушен критерий за надеждност на управителя на дружеството. Легално определение за надеждност се съдържа в §2, т.20 от ДР на ЗЕКПСОИТДУ. Според тази разпоредба "Надеждност" на лицата за извършване на дейностите по този закон е налице, когато: а) са съгласували с органите по сигурността списък на физическите лица, които пряко участват в дейности с продукти, свързани с отбраната по този закон; б) управител, член на управителен и контролен орган или физическо лице по буква "а" не е осъдено с влязъл в сила съдебен акт за престъпление от общ характер; в) не са налице данни, че управител или член на управителен или контролен орган, или физическото лице, което пряко участва в осъществяването на дейностите по този закон, представлява заплаха за националната сигурност, икономическите и външнополитическите интереси на Република България, укрепването на международния мир и сигурност и изпълнението на международните задължения на Република България.

В случая в сезиращото писмо от ДАНС е прието, че са налице данни по §2, т.20, б. „а“ и б.„в“ от ДР на ЗЕКПСОИТДУ. В хода на настоящото производство от изисканите и представени от ДАНС доказателства се установяват фактите, послужили като основание да се издаде сезиращото писмо до ответника и въз основа на които е прието, че управителя на дружеството не отговаря на критерия „надеждност“. Тези факти, освен че не се оспорват, се признават като осъществили се от Ю. Т.. Съдът намира, че същите се установяват и от представените по делото явни доказателства. Те представляват данни по смисъла на §2, т.20, б.„в“ от ДР на ЗЕКПСОИТДУ, при което се стига до извода, че становището на ДАНС, въз основа на което е издадено процесното решение, отговаря на обективната действителност и изводът, че по отношение на управителя на дружеството е отпаднал критерия „надеждност“. Предвид това и макар да не се установяват факти, които да отговарят на посоченото в решението правно основание по по §2, т.20, б. „а“ от ДР на ЗЕКПСОИТДУ, съдът намира, че е установено основанието за издаване на оспорения акт. В тази връзка следва да се посочи, че грешката в правното основание за издаване на акта не е съществено нарушение, когато, както е в случая, в хода на процеса се установят фактите, изложени в мотивите му. Това е така, тъй като лицето разбира за обвинението от фактическото описание, при което правото му на защита не е нарушено. Съдът намира, че следва да се посочи също, че изложените в хода на процеса от управителя на дружеството причини, поради които се е стигнало до осъществяване на фактите, послужили като основание да се приеме, че не отговаря на критерия „надеждност“ са без правно значение, поради което не следва да бъдат обсъждани. След като фактите са се осъществили и същите се субсумират под правната норма на §2, т.20, б. „в“ от ДР на ЗЕКПСОИТДУ, то установена е липсата на критерия „надеждност“ на управителя на дружеството, който е съществувал към момента на издаване на лиценза. Следователно са настъпили промени в обстоятелствата, при които е издаден лицензът, сертификатът за получател или удостоверението за регистрация, и лицензираното,

сертифицираното или регистрираното лице престане да отговаря на изискванията за надеждност и икономическа стабилност, което е основание по чл.21, ал.1 ЗЕКПСОИТДУ за спиране на действието му за срока, предвиден в ал.2 на същия текст. Предвид това се стига до извода и за материална законосъобразност на оспорения акт.

Съдът намира, че с издаването му е спазена и целта на закона - защита на националната сигурност, на икономическите и външнополитическите интереси на Република България, както и за укрепване на международния мир и сигурност и изпълнение на международните задължения на Република България / чл.1, ал.2 ЗЕКПСОИТДУ/.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и при липсата на направено от ответника искане за присъждане на разноски съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Тактикъл Експортс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], депозирана чрез адв. Б. В. В. от САК, срещу Решение по т.25, взето по Протокол №8 от проведено заседание на 29.10.2024 г. на М. съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките към Министерски съвет.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: